

عنوان مقاله:

چگونه توانستم پرخاشگری را در دانش آموزم (م.الف) برطرف کنم

محل انتشار:

کنفرانس ملی پژوهش های حرفه ای در روانشناسی و مشاوره با رویکرد دستاورهای نوین در علوم تربیتی و رفتاری «از نگاه معلم» (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسنده:

ام البنین زارعی پور - پرسنل رسمی آموزش و پرورش شهرستان میناب، دانشجو معلم مقطع کارشناسی تربیت بدنی، دانشگاه فرهنگیان تهران

خلاصه مقاله:

رفتارهای تهاجمی یا پرخاشگرانه از شایعترین اختلالات رفتاری انسان است، بر اساس بررسی انجام شده، درصدهای زیادی از مشکلات رفتاری کودکان تحت عناوین مختلف به پرخاشگری می شود؛ پرخاشگری نوعی رفتار آسیب رسان است که ممکن است به حالت های گوناگون انجام گردیده و حتی آسیب های روانی نظیر تحقیر، توهین و فحاشی را نیز به همراه داشته باشد. پاسخ ناکامی ها، صدمه و آسیب های روانی پرخاشگری است و پرخاشگری ناکامی های فشرده را رها سازد و نوعی تخلیه روانی و تسکین موقتی برای فرد فراهم سازد. منشاء پرخاشگری خصمانه، وسیله ای و یا انتقال گیر است و جهت گیری آن ممکن درونی یا بیرونی باشد وجود نظریات متنوع در این مورد حاکی از پیچیدگی موضوع است. از نظر علمی باید گفت پرخاشگری یک کشش و یا یک گرایش در فرد است که به صورت زدن و ویران کردن، خود را نشان می دهند. امری که فرد به عنوان عکس العمل از خود بروز می دهد به گونه ای است که باید گفت مناسب عمل یا رفتار طف متقابل نیست. ظاهرا این امر نشان دهنده ی یک شورش و انقلابی در درون فرد و خاکی از وجود احساساتی است که فرد گویی از بازگو کردن آن وحشت دارد. رنجی در درون او وجود دارد که قادر به رفع و جبران آن نیست و ناگزیر تلافی آن بر سر دیگران در می آورد، اگرچه در مواردی این زجر دادن متوجه خودش نیز می شود.

کلمات کلیدی:

پرخاشگری، فرد، ناکامی، صدمه، تحقیر، رفتار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1020365>

